

[Gustav Pedersen.]

Lovforslaget tilsigter at ajourføre de paragraffer, der vedrører folketingets medlemmers vederlag, omkostningstillæg og pensionsforhold m. v.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der ikke foreslået andre reelle ændringer end dem, der måtte anses for at være en uundgåelig konsekvens af ændringerne i lønningslovene, nemlig:

Forhøjelsen af pensionsbidraget til 4 pct. af grundvederlaget, forhøjelsen af pensionsalderen fra 65 til 67 år samt folketingsmedlemmernes tilslutning til folkepensionsordningen.

Alle de øvrige ændringsforslag er fuldkommen redaktionelle konsekvenser af ændringerne i lønningslovene.

Lovforslaget udelukker ikke forhandlinger i tinget om realitetsændringer i ydelserne til tingets medlemmer; men de foreslåede formelle ændringer skal gennemføres, inden arbejdet i indeværende folketingsår slutter.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Henry Christensen* til forsvarsministeren:

„Kan forsvarsministeren nærmere forklare grunden til, at der endnu ikke er stillet noget forslag vedrørende en ordning af de militære rådighedsbeløb for finansåret 1959-60?“

Henry Christensen: Allerede i begyndelsen af finansåret 1958-59 opstod der en række problemer omkring de militære rådighedsbeløb.

Dengang man behandlede problemerne i lønningskommissionen, var det forudsat, at de militære rådighedsbeløb af forskelligt omfang fortsat skulle udbetales, også efter at lønningskommissionens resultater var blevet ophøjet til lov, og det var forudsat, at en egentlig revision af de militære rådighedsbeløb først kunne finde sted i forbindelse med overvejelser omkring problemerne vedrørende tjenestetiden i det udvalg, der blev nedsat i fortsættelse af kommissionen.

Allerede sidste år kom vi i den situation, at vi fik et forslag fra forsvarsministeren så sent, at de forskellige militære rådighedsbeløb, som de militære tjenestemænd måtte påregne at være berettiget til, i mange måneder ikke kunne komme til udbetaling. Nu vil jo ingen af os hævde, at alle lønninger er af en sådan art, at det er ligegyldigt, om en mere eller mindre betydningsfuld del af lønningen igennem flere måneder ikke kommer til udbetaling.

Da vi behandlede spørgsmålet i lønningsudvalget sidste år, gav både socialdemokratiet, det radikale venstre og venstre udtryk for det synspunkt, at det ville være rimeligt, om vi til belysning af disse problemer fik en nærmere redegørelse for forudsætningerne for de forskellige midlertidige tillæg. Man måtte efter vor opfattelse på de forskellige områder, hvor der opstod et akut behov derfor, kunne gennemføre midlertidige tillæg, der netop havde den midlertidige karakter, der lå i de særlige forudsætninger, der var gældende, da man traf beslutning om dem. Vi havde den opfattelse, at det meget vel kunne være sådan, at nogle af forudsætningerne måske ikke eksisterede i fuldt så stort omfang som dengang, da de blev fastsat, at andre måske eksisterede i større omfang, og at der altså kunne være al mulig grund til at foretage nærmere revision eller overvejelse af, hvorvidt de militære rådighedsbeløb netop var fastsat rimeligt under hensyn til den udvikling, der havde fundet sted på de forskellige områder. Nu forløb det sådan, at de blev fastsat uændret for finansåret 1958-59.

En betydelig del af finansudvalget anmodede, da man foretog fastsættelsen, forsvarsministeren om så at få foretaget nogle nærmere undersøgelser forud for finansåret 1959-60. Vi nærmede os imidlertid 1. april 1959, uden at der skete noget. Vi nåede så til 1. april, og da skete der ganske enkelt det, at de forskellige rådighedsbeløb blev holdt tilbage, for der var ikke længere hjemmel til at udbetale dem.

Man har gennem pressen rettet forespørgsel til den højtærede forsvarsminister, og jeg stillede i sidste uge det spørgsmål, som nu er til besvarelse. Kort efter at jeg havde gjort det, blev jeg orienteret om, at nu var sagen kommet til lønningsrådet med indstilling om, at man skulle forlænge den hid-